

Kim Jacobsen er ny vikarierende præst i pastoratet

Kim Jacobsen, hvem er.....?

Dette er spørgsmålet, som møder en, når man er ny et sted. Man stiller spørgsmålet til den nyankomne, man stiller spørgsmålet til hinanden. Og når man nu er den, spørgsmålet drejer sig om, så er man på Herrens mark. Og således også jeg. Hvem er jeg. Eller snarere – hvad er jeg rundet af og hvad har jeg beskæftiget mig med. Og den fortælling er jo broget og afhængig af, hvem der fortæller den og hvem, man fortæller den til. Men jeg skal prøve.

Jeg er jøde. Årgang `54. Vokset op i Vejle.

Og nu er det alle mellemregningerne kommer. Realeksamen. Sproglig handelseksamen. HF eksamen. Teolog fra Århus universitet.

Troede jeg skulle være sportsjournalist, men Herrens veje og ikke mindst vildveje er uransagelige. Der stod ikke skrevet over min vugge, at jeg skulle blive teolog endsige akademiker. Håndværker – måske. Min gamle morfar mente, jeg skulle blive tjenestemand hos postvæsenet eller DSB, især det sidste var tiltalende, så fik man gratis togbilletter og som tjenestemand var man sikret pension. Men, - ad snørklede veje endte jeg på Århus universitet som den første akademiker i min familie. Det var en spændende tid, mærkelig tid, forvirrende tid- der var præstesønner og døtre, der førte slægts tradition videre, der var kloge mennesker, der havde læst bøger, jeg end ikke havde hørt om, de kom alle vegne fra. Men langsomt fandt jeg mine egne fødder og jeg lærte hvem Sløk og Lindhardt og Prenter og Løgstrup og mange andre – var. Jeg stiftede bekendtskab med Grundtvig, Luther, Kierkegaard og andre store tænkere og jeg må indrømme, jeg trivedes blandt ord og bøger.

Da jeg blev færdig tog jeg til Antwerpen og blev sømandspræst og præst for den danske menighed der. 5 udviklende og lærerige år. Efter 5 år tænkte jeg, jeg hellere måtte prøve en dansk kirke i Danmark og kom til Gl. Holte i Nordsjælland. En helt ny og meget moderne kirke. Jeg fik meget frie hænder og en eventyrlig tid tog sin begyndelse. Ikke lang tid efter min ansættelse blev jeg knyttet til Den Kongelige Livgarde og blev feltpræst og endte som regimentsfeltpræst. Jeg fik lange udsendelser til Balkan og Afghanistan og undervejs blev jeg givet opgaver af meget forskellig karakter. En tid både i Gl. Holte og ved Livgarden, der var med til at udvikle mig teologisk og menneskeligt. En tid med latter og glæde, men også med afsavn og sorg. Sådan som menneskelivet nu er.

Jeg kom derfra til sømandskirken i Algeciras i Sydspanien og skabte en ny profil for sømandskirken og arbejdet i Spanien. Ud af mit køkkenvindue kunne jeg se til Gibraltar og Marokko og en stor international containerterminal. Jeg lærte gennem 5 år at sætte umådelig pris på Andalusien og den spanske levemåde og nu – førte veje mig til - Gelsted og Tanderup – et nyt kapitel, et nyt eventyr – og jeg glæder mig.

